

Nr. 9, der fastsætter en anden Sammensætning end den oprindelig foreslaaede af Finansraadet eller, som man nu vil kalde det — og mere rigtigt —, Valutaraadet. Det er ikke, fordi vi fra vor Side har ønsket, at der skulde oprettes et saadant Raad, men vi har villet imødekomme Ønsker fra anden Side. Vi kan ogsaa erkende, at det kan være gavnligt at have et saadant alsidigt og sagkyndigt sammensat Raad for Ministeriet og for Rigsdagen at kunne henvende sig til, og da den Sammensætning, Flertallet nu har givet dette Raad, i alt væsentligt falder sammen med det Forslag, som vi har stillet, har vi kunnet slutte os dertil.

Vi har derimod ikke kunnet tiltræde Ændringsforslagene Nr. 10 og Nr. 13, der fastsætter det Omraade, paa hvilket dette Raad skulde kunne virke. Jeg erkender, at de Forslag, der her er stillet fra Flertallets Side, betyder i høj Grad Imødekommenhed overfor Mindretallene, særlig det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler. Det, vi har imod den Ordning, der her træffes, er, at man ikke bestemt fastslaar, hvilket Omraade dette Finansraad har Lov til at raadgive paa. Der kan efter den Ordning, der her er foreslaaet, drages mange Ting ind, naar blot de med Rette eller med Urette kan siges at have noget med Valutaen at gøre. Hvis man havde kunnet naa til bestemt at angive, paa hvilke Omraader dette Raad maatte virke, og det havde kunnet falde sammen med det, vi ønskede, vilde vi have kunnet tiltræde baade Ændringsforslag Nr. 10 og Nr. 13; men det er jo muligt, at Sagen paa sin videre Gang vil kunne komme ind under en Forhandling, hvorved man vil kunne opnaa et Resultat, som ogsaa mit Parti vil kunne slutte sig til. Vi har i Stedet for Ændringsforslagene Nr. 10 og Nr. 13 stillet Ændringsforslag Nr. 11, hvori det bestemt angives, at det Omraade, som dette Finansraad eller Valutaraad skal have Indflydelse paa, er Foranstaltninger, der kan sikre et rimeligt Forhold mellem Ind- og Udførsel.

Ændringsforslag Nr. 14 vedrører Forslaget om, at de 40 Mill. Kr., der skal bruges til at afbetale Statens Gæld til Nationalbanken, skal tages ved direkte Skat. I Henhold til mine Udtalelser ved første Behandling kan jeg ikke anbefale at gaa med til dette Forslag, men vi har fra vor Side stillet Ændringsforslag Nr. 15, der gaar ud paa, at der paalægges alle toldpligtige Varer, dog med Undtagelse af de Varer, der i Fjor eller i Begyndelsen af dette Aar fik paalagt nye Toldafgifter, en

Afgift paa 50 pCt. af Toldens nuværende Beløb. Man vilde, hvis dette blev vedtaget, alligevel have lave Toldsatser i Danmark, og man vilde paa ingen Maade have forhøjet Toldsatserne hverken i Forhold til Pengenes forringede Værdi eller endnu mindre til det forhøjede Prisniveau. Vi har yderligere knyttet en Bestemmelse dertil om, at et Rigsdagsudvalg skulde have Bemyndigelse til at træffe Ændringer i denne Forhøjelse, kunne ned sætte den eller maaske lade den helt falde bort for nogle Varers Vedkommende mod til Gengæld at forhøje den for andre Varer, som man maatte mene bedre kunde taale disse Forhøjelser.

Vi mener, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard lige var inde paa, at man ikke alene maa søge at skaffe Statens Skyld paa de 40 Mill. Kr. Landmandsbank-Præferenceaktier ud af Verden, men at man ogsaa maa søge at faa en Ordning med Hensyn til Statens Overtræk i Nationalbanken. Efter de Oplysninger, man i den seneste Tid har faaet, viser det sig, at dette Overtræk er steget ganske betydeligt, at det er ca. 25 Mill. Kr. større i Aar end i Fjor paa samme Tid, og det vil jo sige, at medens man i Løbet af det sidste Aar ved en Kreditindskrænkning, der har virket haardt paa store Dele af Erhvervslivet, har søgt at bringe Seddelmængden ned, er dette blevet modvirket ved, at Staten har forøget sin Skyld til Nationalbanken. Derfor mener vi, at ogsaa dette Spørgsmaal maa tages op, naar vi skal søge at gennemføre en virkelig tilfredsstillende Ordning paa dette Omraade. Vi kan ikke tiltræde den Betragtning, der gøres gældende fra Venstres Side, at dette kan ordnes ved nye Laan, selv om det er udenlandske Laan. Den Deflation, som man vel fra alle Sider er enig om, at man maa igennem, hvis man skal naa til det Resultat, man sigter efter, kan efter min Mening ikke opnaas ved, at man erstatter indenlandske Laan med udenlandske Laan. Tværtimod vil det efter min Mening lettere kunne føre til en forøget Inflation, og derfor kan vi ikke tiltræde, at man søger at træffe en Ordning paa dette Omraade alene ved at gaa Laanevejen.

Naar vi har stillet dette Forslag om, at de 40 Mill. Kr. skulde indvindes ved indirekte Beskatning, er det ikke alene for at skaffe de 40 Mill. Kr. til Veje, men det er ogsaa, fordi vi mener, at disse Foranstaltninger, man her træffer, ikke alene maa gaa ud paa at skaffe dette Beløb, men de maa ogsaa gaa ud paa at virke ind-